

Arrest

nr. 345 454 van 23 april 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. ZHVANIA
Rue du Parc 23
7100 LA LOUVIÈRE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 13 februari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2026.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 maart 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad heeft in een beschikking van 24 maart 2026 geoordeeld dat het niet is vereist dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en dat het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende grond:

“1. Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat verzoekster zich voor haar huidig verzoek om internationale bescherming baseert op dezelfde motieven als degene die door haar echtgenoot B. L. R. in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming worden aangevoerd. In haar verzoekschrift beperkt verzoekster zich grotendeels tot het hernemen van de middelen en argumentatie ontwikkeld in het verzoekschrift van haar echtgenoot.

Inzake haar echtgenoot (zaak nr. 358 884) wordt als volgt beschikt:

“1. Verzoeker, die verklaart een staatsburger van Georgië te zijn, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidig zesde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal

evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. De DVZ verklaarde zijn eerste verzoek onontvankelijk.

Zijn tweede verzoek verklaarde het CGVS kennelijk ongegrond omdat de geloofwaardigheid van zijn vermeende problemen met de georganiseerde misdaad, alsook het gegeven dat hij valselijk zou beschuldigd zijn door de Georgische autoriteiten met als doel hem te kunnen chanteren en dwingen tot samenwerking, op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door hem aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Wat de problemen betreft met de ex-echtgenoot van zijn vrouw werd vastgesteld dat bescherming voorhanden was in zijn land van herkomst. Zijn beroep tegen deze beslissing werd verworpen door de Raad bij arrest nr. 256 844 van 21 juni 2021.

Zijn derde, vierde en vijfde verzoek werd telkens door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard. Zijn beroep tegen deze beslissingen werd telkenmale verworpen door de Raad bij arresten nr. 279 150 van 21 oktober 2022, nr. 309 614 van 11 juli 2024 en nr. 329 076 van 30 juni 2025.

In het kader van zijn huidig verzoek verklaart verzoeker dat zijn moeder nog steeds wordt lastiggevallen en bedreigd door de zakenlui die willen bouwen op zijn grond, de mensen waarmee hij in het verleden reeds problemen had in Georgië. Hij verklaart dat zijn moeder meerdere incidenten meemaakte, waaronder een incident in september 2025 waarbij een onbekende man vroeg waar hij was, zei dat hij zijn grond wou afnemen, zei dat hij diende terug te keren naar Georgië en ermee dreigde dat hij zijn hoofd zou afhakken. Hierna ging ze naar de politie, maar de politie deed uiteindelijk niks met haar klacht. Verder haalt hij aan dat hij heeft vernomen via zijn bureaus dat onbekende mensen nog steeds naar zijn vroegere woonplaats komen om te checken of hij is teruggekeerd naar Georgië. Hij verwijst ook opnieuw naar de eerdere valselijke beschuldigingen en arrestaties die hij onderging in Georgië en de voorwaarden van zijn vrijlating die hij schond. Ten slotte stelt hij dat hij één van zijn huurders in Georgië heeft gebeld om te zeggen dat hij de huur moest betalen, waarop hij weigerde en het pand ook niet wou verlaten. Zijn neef herkende de zoon van deze persoon als één van de personen die zijn moeder kwam bedreigen. Zijn vrouw verklaart in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming dan weer dat ze ondertussen geen contact meer heeft met haar zoon, alsook dat ze nog steeds via Messenger wordt bedreigd door haar ex-man. Ten slotte haalt ze aan dat ze in België als vrijwilliger werkt. Ter ondersteuning van zijn huidig verzoek om internationale bescherming legt hij volgende documenten neer: een USB-stick met vier video's over de incidenten die zijn moeder meemaakte; de identiteitskaart van zijn vrouw en screenshots van dreigberichten van de ex-man van zijn vrouw.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:

(i) verzoeker (en zijn vrouw) zich volledig beperkte(n) tot verklaringen waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit de asielrelazen die in het kader van vorige verzoeken werden uiteengezet. Op dit vlak moet worden opgemerkt dat deze verklaringen volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd. Deze verklaringen wijzigen hier derhalve niets aan en zijn op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongelooftwaardigheid.

(ii) het uiterst merkwaardig is dat de vertaling van de dreigberichten melding maakt van bedreigingen en bezoeken die zijn moeder zou hebben ontvangen vanwege de ex-man van zijn vrouw met als gevolg dat hij weet waar zij ongeveer verblijven in België, terwijl zowel verzoeker als zijn vrouw hier met geen enkel woord over hebben gerept. Dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de verklaringen over de problemen met de ex-man van zijn vrouw.

(iii) de screenshots van de bedreigingen van de ex-man van zijn vrouw niets wijzigen aan het voorgaande. Niet alleen werd doorheen de eerdere verzoeken gewezen op het gebrek aan algehele geloofwaardigheid en op de ernstige twijfels die doorheen de tijd rezen op vlak van de geloofwaardigheid van de problemen met de ex-man van zijn vrouw, doch werd er ook gesteld dat zij hoe dan ook op bescherming kunnen rekenen in Georgië. Op vlak van de USB-stick met vier video's over de incidenten die zijn moeder meemaakte in Georgië in 2025 ten gevolge van de vermeende problemen, eveneens kan worden gewezen op het gebrek

aan geloofwaardigheid van dergelijke problemen, alsook dergelijke video's makkelijk kunnen worden geënceneerd.

(iv) met betrekking tot de verklaringen van zijn vrouw dat ze in België werkt als vrijwilliger dient te worden benadrukt dat dergelijke integratiepogingen niet dienstig zijn bij de beoordeling van een nood aan internationale bescherming, tenzij deze bij terugkeer naar het herkomstland aanleiding zouden geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Zijn vrouw maakte echter niet aannemelijk hoe haar vrijwilligerswerk in België bij terugkeer naar Georgië in haar hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van haar leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Zodoende kan ook dit element de kans dat zij alsnog in aanmerking komen voor internationale bescherming niet aanzienlijk vergroten.

(v) gelet op de meest recente informatie waarover het CGVS beschikt (COI Focus Georgië – Algemene situatie van 12 februari 2025), de beoordeling van de mogelijkheid tot het verkrijgen van nationale bescherming gedaan in het kader van zijn vorig verzoek in zijn hoofde onveranderd blijft.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoeker heeft aangebracht in het kader van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. De Raad merkt op dat overeenkomstig artikel 57/6/2, §1 van de Vreemdelingenwet bij de beoordeling van nieuw aangevoerde gegevens dient te worden nagegaan of de aangevoerde gegevens "nieuw" zijn in de zin dat zij "de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt", m.a.w. of ze van dien aard zijn dat ze tot een andere beslissing kunnen leiden dan de weigering van een eerder verzoek om internationale bescherming. Dat elementen nieuw zijn in die zin dat ze nooit eerder werden aangebracht, volstaat dus geenszins (an sich), aangezien het moet gaan om nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming in de zin van voormelde artikelen aanzienlijk vergroten. De commissaris-generaal heeft onderzocht, zoals blijkt uit de bestreden beslissing, of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, wat in casu niet het geval is in het kader van zijn huidig verzoek. Bijgevolg kon de commissaris-generaal zijn verzoek onontvankelijk verklaren.

De Raad wijst er op dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. Dat deze in het nadeel van verzoeker spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou onderzocht hebben of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

8. In tegenstelling tot wat verzoeker op algemene en weinig of niet ernstige wijze voorhoudt, wordt er door de commissaris-generaal weldegelijk een onderzoek gevoerd naar en rekening gehouden met de door hem in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming aangebrachte elementen, zoals blijkt uit de vaststellingen in de bestreden beslissing.

Door te volharden in zijn beweerde problemen, zijn verklaringen te herhalen, en te verwijzen naar zijn voorgelegde documenten, brengt hij geen dwingende argumenten of concrete gegevens bij die een ander licht werpen op de vaststellingen uit de bestreden beslissing omtrent zijn aangebrachte elementen en slaagt er niet in om deze te ontkrachten.

9. De Raad merkt verder op dat de beoordeling van de bewijswaarde van de voorgelegde stukken tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal en van deze Raad behoort. De commissaris-generaal en deze Raad dienen niet aan te tonen dat de voorgelegde stukken vals of niet

authentiek zijn, maar het volstaat duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten.

Omtrent de dreigberichten via Messenger van de ex-man van verzoeker zijn vrouw, merkt de Raad op dat deze communicatie door mogelijke inscenering geen garantie biedt over de authenticiteit van wat afgebeeld en gecommuniceerd wordt waardoor deze elke objectieve bewijswaarde ontbeert. Er kan immers niet uitgemaakt worden in welke mate de reacties van deze persoon authentiek of geënceneerd zijn. Dit stuk kan bijgevolg de beweerdde problemen niet op een overtuigende manier staven.

De Raad merkt op dat aan video's slechts beperkte bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Dit stuk kan bijgevolg de beweerdde problemen niet op een overtuigende manier staven.

10. Het feit dat hij sinds enkele jaren in België verblijft, betreft een motief dat op zich helemaal niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van een verblijf in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en de Raad zijn enkel bevoegd zijn eventueel risico bij een terugkeer naar zijn land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico is het voorgaande motief niet relevant. Indien hij een verblijf in België wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet hij zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.

11. De Raad wijst er op dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek of er in casu nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt, hetgeen inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met voormelde wetsartikelen. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde. Voorts betreft noch de bestreden beslissing, noch deze beschikking een verwijderingsmaatregel, en wordt er geen uitspraak gedaan over een terugkeerbeslissing of verwijdering, maar enkel over de vraag of verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming.

12. Bijgevolg lijkt verzoeker geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”.

2. Verzoekster stelt verder dat: “Wat de motivering door verwijzing betreft, moet het volgende worden opgemerkt: (...)”.

De Raad wijst dienaangaande op hetgeen in arrest nr. 329 076 van 30 juni 2025 werd vastgesteld:

“3.3.2. Verzoekster is de echtgenote van verzoeker. In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, wordt terecht aangegeven dat verzoekster haar huidig, vierde, verzoek om internationale bescherming baseert op dezelfde elementen en documenten die door verzoeker worden aangebracht in het kader van zijn huidig, vijfde, en op dezelfde dag ingediende verzoek om internationale bescherming. Dit blijkt uit de administratieve dossiers (verklaringen volgend verzoek d.d. 6 januari 2025, waaruit blijkt dat verzoekster geen andere motieven inriep dan deze waarop haar echtgenoot zich beriep in het kader van diens beschermingsverzoek) en verzoekster betwist dit niet in haar verzoekschrift. Aangezien verzoekster haar verzoek om internationale bescherming integraal steunt op dezelfde motieven als haar echtgenoot, werd ten aanzien van haar aldus een volgbeslissing genomen, waarin de motieven van de beslissing genomen in hoofde van haar echtgenoot integraal werden hernomen.

De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de ten aanzien van haar genomen beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Uit de beide verzoekschriften blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Verzoekster maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te

begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de ten aanzien van haar genomen bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Overigens wordt in de ten aanzien van haar genomen beslissing wel degelijk de rechtsgrond, artikel 57/6/1, §1, eerste lid, uitdrukkelijk aangegeven. Dat hierin geen rechtspraak wordt aangehaald is, in tegenstelling tot wat verzoekster opwerpt, niet dienstig.

De enkele omstandigheid dat in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, wordt verwezen naar de motieven vervat in de ten aanzien van haar echtgenoot tegelijkertijd genomen beslissing tot niet-ontvankelijkheid, houdt nog niet in dat niet is voldaan aan de formele motiveringsplicht. Een motivering door verwijzing is in beginsel toegestaan. Deze werkwijze dient evenwel aan bepaalde voorwaarden te voldoen. Vooreerst moet de inhoud van de stukken waarnaar wordt verwezen aan de betrokkene ter kennis zijn gebracht, hetgeen in casu het geval is aangezien de beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, integraal wordt weergegeven in de beslissing van verzoekster en er in het feitenrelaas bovendien de volledige naam van verzoeker alsook zijn referentienummer bij het commissariaat-generaal is opgenomen. Verzoekster dan ook niet dienstig voorhouden dat de beslissing niet uitdrukkelijk en duidelijk verwijst naar de verwijzende beslissing. Bovendien moet het desbetreffende stuk zelf afdoende gemotiveerd zijn en moet het in de uiteindelijke beslissing worden bijgevalen door de verwerende partij (RvS 13 maart 2014, nr. 226.734), hetgeen ook in casu het geval is. Verzoekster houdt niet voor dat zij geen kennis heeft van de weigeringsbeslissing genomen ten aanzien van haar echtgenoot. De beide beslissingen werden ook op dezelfde dag verstuurd naar hetzelfde adres en de advocaat van verzoekster verdedigt tevens de belangen van haar echtgenoot in de procedure om internationale bescherming.

De inhoudelijke kritiek die verzoekster op de motieven uit, houdt in dat zij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot niet-ontvankelijkheid, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het enig middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

Voorts kan verzoekster in het geheel niet worden gevolgd waar zij aan de commissaris-generaal verwijt dat deze, door te verwijzen naar de situatie van haar echtgenoot, zou hebben nagelaten om haar eigen individuele situatie te onderzoeken. Uit de stukken van de administratieve dossiers blijkt immers duidelijk en genoegzaam dat verzoekster zich, zo weze herhaald, in het kader van haar vierde verzoek om internationale bescherming integraal steunt op dezelfde asielmotieven als deze die haar echtgenoot aanvoerde in het kader van diens vijfde verzoek om internationale bescherming en dat zij geen eigen, individuele en aan haar persoon en situatie verbonden asielmotieven aanvoerde. Bijgevolg vermocht de commissaris-generaal in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, wel degelijk op dienstige wijze te verwijzen naar en de motieven van de beslissing die zij nam ten aanzien van de echtgenoot van verzoekster integraal te citeren.”

Verzoekster brengt in het kader van haar huidig verzoek geen nieuwe feiten of elementen aan die vermogen aan deze vaststellingen te tornen.

3. Omtrent haar betoog aangaande de problemen met en ingediende klacht tegen haar zoon, wijst de Raad op hetgeen in arrest nr. 329 076 van 30 juni 2025 werd vastgesteld:

“Waar verzoekster in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming in haar verzoekschrift opnieuw verwijst naar de problemen met haar zoon en de klacht die zij tegen hem indiende bij de Belgische politie, wijst de Raad erop dat deze problemen en die klacht reeds naar voren zijn gebracht ten tijde van het vorige (respectievelijk vierde en derde) verzoek om internationale bescherming (van verzoeker en verzoekster) en dat deze reeds werden beoordeeld door de commissaris-generaal in zijn beslissingen van 29 januari 2024 en waartegen het door verzoekers ingestelde beroep bij de Raad werd verworpen, wegens laattijdigheid, bij arrest nr. 309 614 van 11 juli 2024. Verzoekster kan in haar betoog in haar verzoekschrift dan ook geenszins worden gevolgd waar zij stelt dat dit niet in detail onderzocht werd in de thans bestreden beslissing(en), aangezien deze elementen reeds het voorwerp uitmaakten van een eerder omstandig en afdoend onderzoek en de beoordeling hiervan reeds is komen vast te stellen, gelet op de verwerping van het beroep en de ontstentenis van indiening van cassatieberoep. Verzoekster gaf, gevraagd naar haar zoon, overigens zelf aan dat zij sinds het incident met hem in België en waarna zij naar de politie ging niet meer met hem heeft gesproken en alle contact verbroken heeft (administratief dossier verzoekster, ‘verklaring volgend verzoek’, nrs. 17 en 20).”

Verzoekster brengt in het kader van haar huidig verzoek geen nieuwe feiten of elementen aan die vermogen aan deze vaststellingen te tornen.

4. Derhalve lijkt verzoekster evenmin nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in

de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

In casu heeft geen van de partijen, binnen de in artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalde termijn van vijftien dagen na het versturen van voormelde beschikking, gevraagd om te worden gehoord.

Hieruit volgt dat de partijen op grond van artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig april tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter,

V. MACHIELS, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

V. MACHIELS

M. MAES TORRES LOREDO